

Mødet den 15. Februar 1917.

Fraværende: Mikael Johansen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 551—1916). Bekendtgørelse af 31. Januar 1917 fra Indenrigsministeriet om **Maksimalpris paa Kartofler.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 569—1916). Bekendtgørelse af 8. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet om **Begrænsning af Forbruget af Lys og Brændsel** i Butikker, Restaurationer samt Forlystelsesanstalter.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 562—1916). Bekendtgørelse af 1. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Handelen med Kul, Kokes, Cinders og Briketter.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 553—1916). Bekendtgørelse af 1. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Handelen med Majs og Foderkager.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 556—1916). Bekendtgørelse af 1. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet om **Foranstaltninger til Forebyggelse af utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne.**

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 555—1916). Bekendtgørelse af 1. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet vedrørende **Handelen med Hvedemel.**

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 554—1916). Bekendtgørelse af 2. Februar 1917 om **Handel med Korn til Saasæd og med Læggekartofler.**

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 560—1916). Bekendtgørelse af 8. Februar 1917 om **Pligt til at opgive Beholdninger af Byg.**

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 557—1916). Bekendtgørelse af 30. Januar 1917 fra Indenrigsministeriet om **Udfærdigelse af Rigsdagsvalglist**er for 1917—18.

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 564—1916). Cirkulære af 10. Februar 1917 fra Indenrigsministeriet angaaende **Optagelse paa Valglisterne af de til Sikringsstyrken indkaldte**, saalydende:

»Ved en under Dags Dato vedtagen Lov vedrørende Valgret og Valgbarhed til de kommunale Raad og Hjælpekasserne er fastsat, at uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 79 af 20. April 1908 om kommunale Valg § 1, 1. Stykke, § 2, § 23, jfr. Lov vedrørende Valg til Amtsraadene af 13. April 1916 § 1, samt § 24 og Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser § 6, skal den Omstændighed, at en Person ikke har udredet personlig Kommuneskat (derunder Skat til Erhvervskommunen), ikke udelukke den paagældende fra kommunal Valgret og Valgbarhed eller fra Valgret og Valgbarhed til Hjælpekassen ved Valgene i 1917, naar Kommunalbestyrelsen har eftergivet Skatten paa Grund af Indkaldelse til Sikringsstyrken.

Idet man bringer foranstaaende Bestemmelse til Kommunalbestyrelsernes Kundskab, skal man henlede Opmærksomheden paa, at det ved Valglisternes Affattelse og Berigtigelse maa iagttages, at de paagældende Personer under Forudsætning af, at de iøvrigt opfylder de i de nævnte Love fastsatte Betingelser for at udøve Valgret, optages paa Valglisterne. Det tilføjes, at Personer, der paa Grund af deres Indkaldelse til Sikringsstyrken af Ligningsmyndighederne er forbigaaede ved Kommunens Skatteligning for Skatteaaret 1916—17, ikke af den Grund kunne anses for udelukkede fra Optagelse paa Valglisterne, jfr. iøvrigt Cirkulære herfra Nr. 366 af 15. December 1908 § 1, Note 7.

Iøvrigt henledes Opmærksomheden paa, at Bestemmelserne i fornævnte Cirkulære og i Cirkulære Nr. 200 af 16. December 1914, hvorefter delvis Eftergivelse af Skat ikke udelukker fra Valgret, vedblivende staar ved Magt.»

Toges til Efterretning.

11. (J. Nr. 550—1916). Skrivelse af 27. Januar 1917 fra Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende **Ændringer i Reglementet for Forvaltningen af Aarhus Havn**, saalydende:

»I Anledning af et af Aarhus Byraad under 28. November f. A. direkte hertil indsendt Andragende foretager Ministeriet herved følgende Ændring i § 3 i det under 28. December 1899 udfærdigede Reglement for Forvaltningen af Aarhus Havn med senere Ændringer nemlig:

Reglementets § 3 affattes saaledes:

Ved Havnen ansættes af Byraadet efter Indstilling af Havneudvalget følgende Bestillingsmænd:

1. en Havneingeniør, der tillige er Havneudvalgets Sekretær, med aarlig Løn 4500 Kr., stigende med 400 Kr. hvert tredie Aar indtil 6500 Kr.,
2. en Havnemester med aarlig Løn 2500 Kr., stigende med 300 Kr. hvert tredie Aar indtil 4000 Kr.,
3. en Havneformand med aarlig Løn 2000 Kr., stigende med 200 Kr. hvert tredie Aar indtil 3000 Kr.,
4. en Regnskabsfører, hvis Bestilling uden særlig Godtgørelse bestrides af Havneingeniøren, og hvem tillige Opsynet med og Regnskabsføringen over Havnens Materialier, Redskaber og øvrige Inventar underligger;
5. som Havnekasserer fungerer Kommunens Kæmner, der herfor lønnes med 600 Kr. aarlig, stigende med 50 Kr. hvert tredie Aar indtil 800 Kr., og hvem det paahviler at foretage de i § 14 nedenfor omhandlede Udbetalinger og at indkassere de for Udleje af Pladser, Bygninger og Redskaber Havnen tilkommende Indtægter. Det kan af Byraadet paalægges ham at stille en passende Kaution;
6. en Havneassistent,
7. en Belysningsmester,
8. en Fører paa Muddermaskinen,
9. en Maskinmester paa do.,
10. en Fører paa Bugserbaaden,
11. en Maskinmester paa do.,
hver med en aarlig Løn af 1500 Kr., stigende med 200 Kr. hvert tredie Aar indtil 2500 Kr., og de to sidste desuden med Procenter af Bugserpengene;

12. et Havnebud med aarlig Løn 500 Kr., stigende med 50 Kr. hvert tredie Aar indtil 800 Kr.

Fornævnte Bestillingsmænd har at rette sig efter de Instrukser, der er eller maatte blive udfærdiget for dem af Byraadet. De ansættes med 3 Maaneders Opsigelse med Undtagelse af Havneingeniøren og Havnemesteren, der ansættes med $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse til 1. Maj eller 1. November.

Endvidere ansættes af Havneudvalget:

13. en Underformand med aarlig Løn 1500 Kr., stigende med 140 Kr. hvert tredie Aar indtil 2200 Kr.,
14. en Kontorassistent med aarlig Løn 1200 Kr., stigende med 160 Kr. hvert tredie Aar indtil 2000 Kr.,
15. en Dæksmand paa Bugserbaaden,
16. en Fyrbøder paa do.,
17. en Sirenepasser,
hver med en aarlig Løn af 1400 Kr., stigende med 100 Kr. hvert tredie Aar indtil 1800 Kr., og de to første desuden med Procenter af Bugserpengene;
18. en Medhjælper for Belysningsmesteren med aarlig Løn 1300 Kr., stigende med 75 Kr. hvert tredie Aar indtil 1600 Kr.

Alle de her nævnte Bestillingsmænd er pensionsberettigede overensstemmende med Reglementet for Pensionering af Aarhus Kommunes Bestillingsmænd, deres Enker m. m. af 12. November 1908.

Lodsvæsenet omfatter dels af Byraadet efter Indstilling af Havneudvalget ansatte Havnelodser og dels statsansatte Sølodser, der tillige fungerer som Havnelodser. De for saavel Havnelodsning

som Sølodsning indkomne Lods- og Litsenpenge med Fradrag af det fastsatte Oppebørselsgebyr til Toldvæsenet deles saavel før som efter yderligere Fradrag til en fælles Jollekasse og Uheldsfond af henholdsvis $7\frac{1}{2}$ % og 2 % og til Fyrpasning af 1200 Kr. aarlig i samme Forhold som Antallet af Havnelodser til Antallet af Sølodser. Af den til Havnelodsernes Antal svarende Andel efter Fradragene fragaar til deres Pensionskasse $12\frac{1}{2}$ % af den samme Andel før Fradragene, og af Resten lønnes Havnelodserne med Parter, hver nyansat med 8, voksende hvert andet Aar med $\frac{1}{2}$ indtil 10, beregnede ved lige Deling i saa mange Dele, som der tilsammen er Parter, idet hver saaledes fremkommen Del, hvis den er mindre end 300 Kr., forøges ved Tilskud af Havnekassen og, hvis den er større end 360 Kr., formindskes ved Afdrag til Havnekassen af 90 %, af hvad den er større. Dog lønnes de før 1. April 1915 ansatte Havnelodser med 11 Parter hver, og ansættes ingen ny Havnelodser efter Juni 1916.*

Toges til Efterretning.

12. (J. Nr. 9^a—1916). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende en **ekstraordinær Forhøjelse af Godtgørelsen for ordinær Indkvartering**, saalydende:

»I Anledning af forskellige hertil indsendte Andragender om Forhøjelse af den de private Kvarterværter tilkommende Godtgørelse for under ordinær Indkvartering at afgive Kvarter til Underkorporaler og Menige, meddeler Indenrigsministeriet herved Samtykke til, at der i de halvaarlige Opgørelser over Godtgørelse for ordinær Indkvartering fra den 1. Oktober 1916 at regne og saalænge de nuværende ekstraordinære

Forhold vedvarer maa opføres et Beløb af 10 Øre pr. Manddag som ekstra Udgift ved Tilvejebringelsen af Kvarter til Underkorporaler og Menige udenfor Kasernerne, saaledes at der for det paagældende Beløbs Vedkommende erholdes fuld Refusion fra Indenrigsministeriet.

Det tilføjes, at der selvfølgelig ikke vil kunne tilkomme Kommunen større Godtgørelse pr. Manddag end det Beløb, der af Kommunen er udbetalt vedkommende Kvartervært. »

Toges til Efterretning.

13. (J. Nr. 46—1916). Skrivelse af 9. Februar 1917 fra **Statsbiblioteket** om, at Læsesalen foreløbig holdes lukket om Aftenen.

Toges til Efterretning.

14. (J. Nr. 541—1916). I Anledning af det fra Arbejdernes Fællesorganisation indsendte Andragende om **prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 2 i Dyrtidsloven** af 28. December 1916 forelaa følgende Indstilling fra et Mindretal (Samuelson, Marinus Petersen og Vald. Petersen) af Dyrtidsudvalget:

»Undertegnede Mindretal af Dyrtidsudvalget, bestaaende af F. F. Samuelson, Marinus Petersen og Vald. Petersen, tillader sig herved, efter at det af Arbejdernes Fællesorganisation indsendte Andragende indenfor det samlede Dyrtidsudvalg i nogle Møder har været drøftet, og hvor man ikke har opnaaet Enighed, at stille følgende Forslag: at Varepriserne paa nedenstaaende vigtige Livsfornödenheder nedsættes som omtalt i Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, og at denne Prisnedsættelse sker i Henhold til samme Lovs § 2 og kommer alle Kommunens Beboere tilgode.

Rugbrød	nedsættes til...	15 Øre pr. kg,
Mel	» » ...	40 » » »
Margarine	» » ...	120 » » »
Kartofler	» » ...	8 » » »
Sød Mælk	» » ...	20 » » Liter,
Skummet Mælk	} » » ...	6 » » »
Kærnemælk		

Gennem Statistisk Bureau er oplyst. hvor meget der bruges gennemsnitlig pr. Uge pr. Individ og Enhedsprisen fra Januar 1917, iøvrigt henvises til nedenstaaende Tabel.

	Forbrug pr. Individ pr. Uge	Enhedspris Januar 1917	Udgift pr. Uge pr. Individ	Udgift efter det stillede Forslag	Tilskud fra Kom- munen
Rugbrød.....	1,2 kg	21 Øre pr. kg	25,2 Øre	18 Øre	7,2 Øre
Mel.....	0,6 »	50 » » »	30 »	24 »	6 »
Margarine	0,35 »	170 » » »	59,5 »	42 »	17,5 »
Kartofler	1,4 »	10 » » »	14 »	11,2 »	2,8 »
Sød Mælk	1 Liter	27 » » l.	27 »	20 »	7 »
Skummet Mælk Kærnemælk }	1,5 »	10 » » »	15 »	9 »	6 »

En samlet Udgift pr. Uge pr. Individ 46,5 Øre eller ca. 30225 Kr. pr. Uge beregnet efter 65000 Indbyggere.

Med Hensyn til Brændselsspørgsmaalet foreslaar det samme Mindretal følgende:

At alle Beboere med en Indtægt af indtil 2000 Kr. skal først have Lejlighed til at forsyne sig med Kokes fra Kommunens Gasværk og erholder en Rabat à 1 Kr. 25 Øre pr. Hektoliter, de, der ønsker Kul, erholder en Rabat à 3 Kr. 40 Øre pr. Hektoliter.

Alle Beboere, der har en Aarsindtægt fra 2000 Kr. og indtil 3000 Kr., kan faa en Rabat à 2 Kr. 50 Øre pr. Hektoliter Kul.

Denne Udgift, som deraf følger, har Mindretallet ikke kunnet vedlægge nogen Beregning over, da man savner det nødvendige Materiale til at foretage disse Beregninger efter.«

F o r m a n d e n meddelte, at de i forrige Møde omtalte Oplysninger, dels om Benyttelsen af § 2 i andre større Byer, dels om Forbruget pr. Individ af de i Andragendet nævnte Varer og dels om Sagens pekuniære Konsekvenser nu var blevet indhentet. Det fremgik heraf, at hverken Odense, Horsens eller Aalborg benyttede § 2 og Esbjerg kun i ringe Omfang, nemlig kun med en Nedsættelse af 16 Øre pr. 8 Ø Rugbrød og med 3 Øre pr. 1 Mælk, samt at Udgiften for Aarhus efter det udregnede Forbrug, og hvis man vilde følge Andragendets Forslag, vilde blive ca. 40000 Kr. om Ugen. Ved Behandlingen i Dyrtidsudvalget havde det saa vist sig, at Flertallet ikke mente at kunne gaa med, medens et Mindretal indstillede at følge Andragendet dog med en noget mere moderat Nedsættelse, saaledes at den ugentlige Udgift kun vilde blive godt 30000 Kr. Flertallet

mente, at Kommunen ikke havde Raad til denne Udgift, og at saadanne Prisnedsættelser nok kunde foretages i mindre Kommuner, men ikke i en saa stor Kommune som Aarhus. Det kunde maaske siges, at Foranstaltningen kun skulde gælde for en kort Tid, men nogen Garanti herfor havde man dog ikke, og ejheller for, om Dyrtiden ikke vilde blive værre endnu, saaledes at Udgiften vilde blive forholdsvis større. Taleren kunde desuden ikke indse, at man burde kaste Dyrtiden over paa det offentlige; Befolkningen maatte selv tage Byrden. Naturligvis kunde det offentlige blive nødt til at træde til, men til en saadan Nødstilstand var man dog ikke naaet endnu, hvilket man heller ikke fra nogen Side havde turdet paastaa. Ved den nærførestaaende Budgetbehandling vilde det vise sig, at der maatte paalignes hen imod 1 Million Kr. mere end sidste Aar, og selv om Indtægten forhaabentlig var steget saa meget, at et altfor stort Spring opad i Skatteprocenten kunde undgaas, saa maatte der dog ogsaa regnes med, at Indtægten efter Krigen vilde gaa ned, hvorved en stærk Stigning af Skatteprocenten kunde forventes.

S a m u e l s e n takkede Formanden, fordi han havde fremskyndet Sagen. Udvalgets Flertal havde ment det rigtigt at indhente en Del Oplysninger, og dette havde naturligvis taget nogen Tid. Først i Mandags var de sidste Oplysninger indtruffet. Da alle Partier i Rigsdagen var enedes om Loven af 28. December 1916, syntes Udvalgets Flertals Stilling ret mærkværdig, navnlig naar man sammenholdt Enigheden i Rigsdagen med følgende Passus i Indenrigsministeriets Cirkulære om Loven: »Dyrtidsloven af 1916 giver ligesom Dyrtidsloven af 1915 Kommunerne en Bemyndigelse til at træffe de Foranstaltninger, som skønnes fornødne

for hver enkelt Kommune, og det har været Lovgivningsmagtens Forudsætning, at Kommunerne vil gøre Brug af den meddelte Bemyndigelse i saa vidt Omfang, som det af Hensyn til Befolkningens Tarv skønnes nødvendigt. Ved de betydelige Pengemidler, som ved denne Lov stilles til Kommunernes Raadighed, vil Dyrtidens Tryk kunne afhjælpes eller dog i betydelig Grad lettes for Befolkningen, naar hver enkelt Kommunalbestyrelse benytter den ved Loven meddelte Bemyndigelse fuldt ud og paa den Maade, som det af Hensyn til Forholdene i vedkommende Kommune skønnes hensigtsmæssig for Kommunens Beboere.* Efter Flertallets Standpunkt vilde Lovgivningsmagtens Forudsætning nemlig ikke ske Fyldest, uagtet Forholdene krævede Hjælp langt ud over Hjælpen til de vanskeligst stillede. Efter Oplysning indhentet fra Hjælpekassens Bestyrelse viste der sig at være en stærk Efterspørgsel om Hjælp til Haandværkere og andre Middelstandsfolk, en Efterspørgsel man ikke havde mærket ret meget til tidligere. Det var derfor absolut paakrævet, at Priserne blev nedsat paa enkelte af de vigtigste Livsfornødenheder. Mindretallets Forslag var bygget op paa Forslaget fra Arbejdernes Fællesorganisation, dog havde man strøget en Del af de der nævnte Varer og sat nogle af Priserne noget højere. I Mindretallets Forslag var det gennemsnitlige Forbrug pr. Individ pr. Uge anført ligesom ogsaa Enhedspriserne i Januar 1917 og Udgiften pr. Individ pr. Uge efter Forslaget samt Kommunens Tilskud. At Odense, Aalborg og Hørsens ikke havde truffet prisregulerende Foranstaltninger sagde i Virkeligheden intet med Hensyn til, om man her skulde træffe saadanne Foranstaltninger. Taleren skulde i det hele taget

ikke komme langt ind paa, hvad der var eller blev gjort andre Steder i saa Henseende, da det for saa vidt var Aarhus uvedkommende, dog skulde han nævne, at der i Nabokommunen Viby enstemmigt var blevet vedtaget et Forslag i samme Retning som Mindretallets Forslag, og hvorefter hvert Individ pr. Uge vilde faa en Rabat paa 37 Øre. Efter Mindretallets Forslag vilde den tilsvarende Udgift her blive 46,5 Øre. Desuden skulde nævnes, at man i Ringkøbing foruden at gaa langt videre med den direkte Pengehjælp end her havde nedsat Prisen paa 2 kg Rugbrød med 20 Øre, 1 kg Margarine med 40 Øre, 1 kg Flæsk med 30 Øre, $\frac{1}{2}$ hl Kul med 100 Øre og 1 l Mælk med 8 Øre. Endelig skulde anføres, at Nakskov Byraad havde foretaget en betydelig Nedsættelse af Priserne paa en Mængde Varer, at Skibbinge Kommune ved Præstø havde vedtaget Prisnedsættelse paa ialt 40 Øre pr. Individ pr. Uge og Otterup paa Fyen paa 50 Øre. Det kunde se ud, som om Kommunens Udgifter i Henhold til Lovens § 1 og § 2 vilde blive godtgjort med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, saaledes altsaa, at Kommunen selv skulde afholde de $\frac{2}{3}$ af Udgiften ved de foreslaaede Prisnedsættelser, altsaa ca. 1 Million, idet en ugentlig Nedsættelse af 46,5 Øre pr. Individ vilde blive ca. $1\frac{1}{2}$ Million Kr., og saaledes havde Formanden vist ogsaa forstaaet det, men dette kunde næppe være Tilfældet, naar man erindrede sig følgende Stykke af det tidligere nævnte Cirkulære: »Til Foranstaltninger ifølge § 2 ydes som Statstilskud $\frac{1}{3}$ af Kommunens Udgifter ved Foranstaltningens Gennemførelse. Saafremt en Kommune gennemfører en Foranstaltning, der gaar ud paa at forsyne alle Kommunens Beboere med visse Arter af Naturalier eller lignende til en rime-

lig Pris, og saafremt Kommunalbestyrelsen for Ministeriet godtgør, hvilket Beløb der er medgaaet til Gennemførelsen af nævnte Foranstaltning overfor de ved Dyrtiden vanskelig stillede Beboere, vil der kunne forventes Statstilskud til denne Del af Foranstaltningen i Overensstemmelse med § 1 jfr. § 6, altsaa med $\frac{2}{3}$ af det medgaaede Beløb. Den Del af Udgifterne, for hvilken der ydes $\frac{2}{3}$ Refusion, vil være at medregne ved Beregningen af Maksimalbeløbet ifølge § 5 (15 Kr. pr. Indbygger).« De svimlende Tal, man fra anden Side havde brugt, vilde der altsaa næppe blive Tale om, men det var vel ogsaa kun Hensynet til de høje Indtægter, der havde gjort Formanden betænkelig. Naturligvis maatte man ikke tage saa meget i Refusion efter § 2, at der intet blev tilbage til Hjælp efter § 1, men i hvert Fald burde Forholdet mellem de 2 Paragraffer nøje undersøges. Under alle Omstændigheder var der god Grund til at nedsætte Priserne paa de vigtigste Fornødenheder. Det var meget rigtigt, at Folk selv skulde bære noget af Dyrtidens Byrde, men andet tilsigtede Mindretallet heller ikke, eftersom det kun foreslog Nedsættelse paa 4 Arter Varer, altsaa kun for en mindre Del af de Omraader, hvor Dyrtiden virkede. Der blev saaledes nok for den enkelte selv at bære. Dersom Flertallet ikke var tilfreds med Forslaget, burde det stille andet Forslag, men det havde det ikke gjort, blot kort og godt, ja næsten lidt haanligt, afvist Fællesorganisationens Andragende, skønt det dog var blevet fremsat paa mange Tusinders Vegne. Det var vel let at komme over det. Dyrtiden virkede ikke alene overfor Arbejderne, men ogsaa Middelstanden følte dens Tryk langt haardere nu end for et Aar siden. Sluttelig anbefalede Taleren Mindretallets Forslag og beteg-

nede dette ikke som et Ultimatum, men som et Forslag, der kunde forhandles om.

F o r m a n d e n havde aldeles ikke omtalt Refusionsspørgsmaalet. Det der for Flertallet havde været det afgørende var, om der var en saadan Nødstilstand, at der var Grund til at gaa til saa ekstraordinære Foranstaltninger, og naar det maatte besvares benægtende, var der ingen Grund til at komme ind paa Refusionsspørgsmaalet. Desuden kunde det ikke nytte at stole for stærkt paa Staten, da man nok engang skulde komme til at mærke Skatterne fra den.

Møller skulde i det væsentlige kun omtale 2. Del af Forslaget, altsaa den Del der angik Forsyningen med Kul og Kokes. I hvert Fald denne Del var daarligt oplyst og hvilede paa meget løs Grund. Den gik nærmest efter Recepten: »Man tager . . . ,« men der stod intet om, hvor man skulde tage. Efter Mindretallets Forslag skulde alle Beboere med en Indtægt af indtil 2000 Kr. først have Lejlighed til at forsyne sig med Kokes fra Kommunens Gasværk og med en Rabat af 1 Kr. 25 Øre pr. hl, og de, der ønskede Kul, skulde have en Rabat af 3 Kr. 40 Øre pr. hl. Antagelig vilde man altsaa beslaglægge alle Kommunens Kul og Kokes til Fordel for en enkelt Klasse. Iøvrigt indeholdt Forslaget intet om, hvor lang Tid denne Beslaglæggelse skulde vare, eller om hvor stort Kvantum hver Familie skulde have. Der var ikke konfereret med Belysningsudvalget om, hvorvidt det allerede havde disponeret over en Del af Beholdningen, eller om Belysningsvæsenet selv skulde bruge en Del af sine Kokes, ja man havde end ikke tænkt sig at faa oplyst, hvor mange Kokes der blev fremstillet. Det faktiske var, at Kokes fra det herværende Belysningsvæsen

var billigere end i næsten alle andre Byer. I København kostede Gasværkskokes saaledes 3 Kr. 50 Øre, men her kun 3 Kr., og nu forlangte man en Rabat paa 1 Kr. 25 Øre pr. hl, hvilket med en Produktion af 6 a 700 hl om Dagen blev et Beløb af ca. 900 Kr. om Dagen. Iøvrigt var der slet intet oplyst om, hvor man vilde tage Kul fra. Det var kun muligt at faa 1000 Tons, altsaa 13500 hl, og de strakte jo ikke langt. Sagen var, at Importørerne havde andre Kunder at betjene, og at man ikke kunde forlange, at Kommunen skulde have alt, hvad de havde, da den jo ellers ikke tog sine Kul hos dem. Ej heller var der i Forslaget oplyst noget om, hvorledes man vilde føre Kontrol med, at f. Eks. en Mand først hentede hos Gasværket og dernæst hos Importørerne. Forslaget med Hensyn til Brændselsforsyningen var i det hele taget saaledes, at der ikke kunde administreres efter det, saa det var jo ikke saa underligt, at Hr. Samuelson slet ikke havde berørt det. Der var heller intet nævnt om, hvorvidt fattig- og alderdomsunderstøttede og flere andre, der havde Brændselstilskud, skulde kunne hente Kul og Kokes paa Gasværket. Endelig var Forslaget om, at alle Beboere med en Aarsindtægt fra 2000 Kr. og indtil 3000 Kr. kunde faa en Rabat af 2 Kr. 50 Øre pr. hl Kul ganske illusorisk, en ren Skueret, da der jo ingen Kul vilde blive til dem, naar de andre skulde have først. Meningen var maaske, at alle Beboere med over 2000 Kr. i Indtægt skulde fryse, for det vilde blive Tilfældet, hvis Forslaget skulde følges. Disse Folk fik altsaa kun Glæden ved at betale. Antagelig vilde ikke engang alle Socialdemokraterne i Byraadet stemme for et Forslag, der i saa høj Grad favoriserede en enkelt Klasse af Beboerne. De øvrige

foreslaaede Prisnedsættelser var meget vidtgaaende og omfattende, og Udgiften ved dem vilde blive 1753000 Kr., hvoraf 1168700 Kr. maatte bæres af Kommunen. Skulde dette Beløb udredes af samtlige Skatteydere, blev det en Merbeskatning paa over 4 %, og skulde kun de største Skatteydere betale, blev det et Tillæg for dem paa 6—7 %. En saadan Fremfærd vilde man komme til at fortryde. De nu foreslaaede Foranstaltninger var jo ikke de eneste til at mildne Dyrtiden, idet der medgik betydelige Midler i den Anledning til Hjælpekassen, Soldaterkonerne, de alderdomsunderstøttede, de fattigunderstøttede o. s. v., paa disse Omraader var der aldrig blevet vist Knaphed, og der var altid vist den bedste Villie til at hjælpe. Desuden var der blevet solgt billige Kul, og Kommunens Arbejdere fik Dyrtidshjælp. Det blev alt i alt over 2 Millioner Kroner. Sammenligningen med Viby, Skibbinge og Otterup var ikke meget værd, det havde været bedre, om man havde kunnet finde en større By, der havde gennemført Prisnedsættelser som de foreslaaede, men det havde ikke ladet sig gøre. Det var en udmærket Maade, Hjælp til vanskeligt stillede hidtil var blevet ydet paa, nemlig gennem Hjælpekassen, saa gik det hele gennem een Institution, hvilket havde stor Betydning for Kontrollen. Det var rigtigt, at det var dyre Tider, men der var jo dog ogsaa tænkt derpaa. Mange fik Hjælp gennem Hjælpekassen, og Kommunens Arbejdere og Funktionærer havde faaet Tillæg i Løn og Dyrtidshjælp, vel nok en Forhøjelse paa omved 25 %, og noget lignende var sikkert sket hos de private Arbejdsgivere. Naar man saa erindrede, at enhver, som vilde, kunde faa Arbejde, kunde der ikke siges at være Nødstilstand. Der kunde komme Tider, hvor det blev værre,

men nu var der ingen virkelig Nød, da de, der virkelig trængte, allerede blev hjulpet. Da flere Medlemmer var fraværende, vilde Taleren anmode om, at Forslagets videre Behandling blev udsat i Henhold til Forretningsordenen.

Formanden vilde finde det rigtigst at udsætte Diskussionen, efter at Sagen nu var forlangt udsat.

Mousten syntes, at man lige saa godt kunde slaa Sagen ihjel med det samme, naar Flertallet alligevel ikke vilde gaa med til de foreslaaede Foranstaltninger. Spørgsmaalene var, om der var Trang, og om Kommunen havde Raad til at hjælpe. Hvad det sidste angik skulde Taleren blot gøre opmærksom paa, at hvis Værdien af Ejendommene her i Byen var steget med blot 10 %, havde Grundejerne tjent ca. 15 Millioner Kr., idet de samme Ejendomme d. 31. Marts 1915 var blevet vurderet til Ejendomsskyld til 148 Millioner Kr. At der var Trang kunde ikke bestrides. Selv om Lønningerne var steget med 25 %, saaledes som Hr. Møller mente, var Prisen paa Livsfornødenhederne steget med 50 %.

Samuel sen maatte overfor Hr. Møller, som jo havde bebrejdet Taleren, at han ikke havde omtalt den Del af Forslaget, der angik Brændselsforsyningen, gøre opmærksom paa, at der i Forslaget udtrykkeligt stod, at man med Hensyn til denne Side af Sagen ikke kunde vedlægge nogen Beregning, fordi man savnede Materiale dertil. Iøvrigt havde Taleren tænkt sig senere at komme til Brændselsspørgsmaalet, naar Spørgsmaalet om Prisnedsættelserne var drøftet. At Udvalget savnede Materiale vedrørende Brændselsforsyningen, maatte imidlertid Hr. Møller bære en Del af Skylden for, da Hr. Møller ikke havde ladet Byraadet

tilflyde nogen Meddelelse om dette Punkt, uagtet han var Medlem af Kuludvalget. Havde man haft tilstrækkelig Tid, kunde man vel nok have skaffet de fornødne Oplysninger, men Dyrtidsudvalgets Møde var blevet holdt sidste Mandag Eftermiddag, og Forslaget skulde afleveres Tirsdag. Maaske vilde Hr. Møller nu finde Anledning til at gøre Rede for, hvorledes det stod til med Byens Kulforsyning og da navnlig med Belysningsvæsenets Beholdninger; thi forhaabentlig laa der ikke i Hr. Møllers Udtalelse om, at Belysningsvæsenet kunde have disponeret over en Del, en Antydning af, at der skulde være noget i Rygterne om, at Belysningsvæsenet havde solgt Kokes til andre Byer.

Simonsen beklagede, at Sagen var blevet begæret udsat, men da dette var sket, vilde Tale-
ren henstille til Hr. Møller, som jo var den, der efter at have sablet Forslagets Bemærkninger om Brændselsforsyningen ned og kritiseret den øvrige Del af Forslaget meget stærkt, havde forlangt Sagen udsat, om til næste Gang at komme med et Forslag, som var bedre.

Møller bemærkede, at Belysningsvæsenet ikke havde solgt Kokes til andre Byer, men at indenbys Folk jo kunde have gjort Bestillinger.

Sagen udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

15. (J. Nr. 423—1916). Indstilling fra Fattigudvalget om at søge Justitsministeriets Samtykke til at søge udfærdiget Regulativ for, at ogsaa Patienter med **Mæslinger og Kighoste** fremtidig kan indlægges til vederlagsfri Behandling paa det kommunale Epidemisygehus.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 540—1916). Andragende fra Christiansbjerg Grundejerforening om **Udvidelse af Gangstien**

fra Niels Ebbesensvej til Christianskirken til samme Bredde som Gangstien mellem Kommune-hospitalet og Christiansbjerg.

Fra Brolægningsudvalget forelaa Anbefaling af Andragendet og Indstilling om, at der enten gives en særlig Bevilling, stor 700 Kr., eller at Arbejdet udsættes, og Beløbet opføres paa Budgettet for 1918—19.

Formanden mente, at Beløbet jo ogsaa kunde opføres paa Budgettet for 1917—18.

Jakob Jensen fandt af Indstillingen Anledning til at bemærke, at man maatte komme til en fornuftigere Forretningsgang med Hensyn til Brolægningsvæsenet, end man havde for Tiden.

Magnus Nielsen bemærkede, at Hr. Jakob Jensen selv havde været med til at træffe Bestemmelserne om Brolægningen, saa var der sket noget ufornuftigt, havde Hr. Jakob Jensen været lige saa ufornuftig som Byraadets øvrige Medlemmer.

Jakob Jensen mente, at det af Referatet vilde fremgaa, at han i flere Aar Gang efter Gang havde talt imod Negligeringen af Brolægningsvæsenet.

Sagen henvistes til Budgetbehandlingen og overgik til 2. Behandling.

- 17 (J. Nr. 570—1916). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om **Forhøjelse af Gas- og Elektricitetspriserne**, saalydende:

»I Anledning af, at Tilførselen af engelske Kul for Tiden er standset, og det er umuligt at have nogen Mening om, hvorlænge denne Standsning vil vedvare, undlader man ikke at meddele, at Gasværkets Beholdning af Gaskul med det normale Forbrug vil kunne strække til indtil Begyndelsen af April Maaned d. A., me

dens Elektricitetsværkets Kulbeholdning under Forudsætning af, at Tilførselen af Brændselsolie ikke yderligere indskrænkes, vil strække til indtil Slutningen af April Maaned d. A.

For at Kulbeholdningen skal kunne strække til længere end fornævnt, vil det derfor være nødvendigt, at der uopholdelig træffes Foranstaltninger til en Indskrænkning i Forbruget af Gas og Elektricitet, og som det virksomste Middel i saa Henseende tillader man sig at fremkomme med følgende Forslag om Forhøjelse af Gas- og Elektricitetspriserne:

A. Gaspriserne.

a. L y s g a s. Den nuværende Pris er 19 Øre pr. m.³.

Det foreslaas, at Forbruget ikke maa overstige Forbruget i det tilsvarende Kvartal det foregaaende Aar, og at 50 % heraf beregnes til den nuværende Pris 19 Øre pr. m.³, medens Prisen for de næste 25 % forhøjes til 25 Øre og Resten til 95 Øre pr. m.³.

b. K o g e g a s. Den nuværende Pris er 17 Øre pr. m.³.

Det foreslaas, at den nugældende Pris bibeholdes for et Forbrug af 75 % af Forbruget i det tilsvarende Kvartal i det foregaaende Aar, medens de næste 25 % betales med 25 Øre og eventuelt Merforbrug med 85 Øre pr. m.³.

c. M o t o r g a s. Den nuværende Pris 17 Øre pr. m.³ bibeholdes.

B. Elektricitetspriserne.

a. S t r ø m t i l L y s i F o r r e t n i n g e r, F a b r i k k e r, H o t e l l e r, F ø m s a m l i n g s l o k a l e r, F o r l y s t e l s e s e t a b l i s s e m e n t e r o. l i g n.

Den nuværende Pris er 50 Øre pr. K. W. T.

Forbruget maa ikke overstige Forbruget i det tilsvarende Kvartal det foregaaende Aar, og 50 % heraf beregnes til den nugældende Pris, medens Prisen for de næste 25 % forhøjes til 62 Øre og Resten til 250 Øre pr. K. W. T.

b. Strøm til Lys i Privatlejligheder.

Den nuværende Pris er 50 Øre pr. K. W. T.

Det foreslaas, at den nugældende Pris bibeholdes for et Forbrug af 75 % af Forbruget i det tilsvarende Kvartal i det foregaaende Aar, medens de næste 25 % betales med 70 Øre og eventuelt Merforbrug med 250 Øre pr. K. W. T.

c. Strøm til Motordrift & teknisk Brug.

Den nugældende Pris 20 Øre pr. K. W. T. bibeholdes.

d. Strøm til Sporvejsdrift.

Af Kontrakten ses det ikke, at Prisen, selv under de nuværende ekstraordinære Forhold, kan forhøjes, men det foreslaas, at der sker Henstilling til Bestyrelsen for Sporvejselskabet om, at Driften standses en Time tidligere om Aftenen.

Forhøjelsen i Prisen træder i Kraft straks efter Aflæsningen af Maaleren, som foretages snarest muligt efter Vedtagelsen i Byraadet.

Hvor særlige Forhold gør Anvendelsen af foranstaaende Regler urimelig eller uretfærdig, kan Sagen forelægges Byraadet, der i det hele taget har den endelige Afgørelse af alle Tvivlsspørgsmaal ved Anvendelsen af disse Bestemmelser.«

Møller skulde ikke nævne de foreslaaede Priser, da Forslaget jo havde staaet i alle Dagbladene. Det var ikke for at skaffe Penge, at Udvalget foreslog at sætte Priserne op, men kun

for at faa Folk til at spare, hvilket var en absolut Nødvendighed. En Del Kommuner havde allerede tildels standset deres Elektricitets- og Gasværker, og en hel Række vilde snart komme til det. Det gjaldt da om at spare i Tide, derfor henstillede Udvalget til alle at spare saa meget som muligt. Skulde den nu foreslaaede Foranstaltning ikke hjælpe, blev Udvalget nødt til at træffe andre Foranstaltninger, der tvang Borgerne til Sparsommelighed. Som nævnt i Indstillingen kunde man ikke sætte Prisen op for Sporvejsselskabets Vedkommenle, men Udvalget anmodede Byraadet om at henstille til Selskabets Bestyrelse at indstille Kørselen en Time eller halvanden tidligere om Aftenen og kun at køre hvert 10. eller 15. Minut om Formiddagen. Der var intet Forslag om Forhøjelse af Gas eller Elektricitet til Motordrift, fordi man ikke gerne vilde gribe for meget ind i Erhvervslivet, og fordi der paa dette Omraade vel nok allerede blev sparet, men endelig ogsaa fordi men stolede paa, at de vedkommende var i Besiddelse af en saadan Solidaritetsfølelse, at de sparede det mest mulige. Indstillingen var enstemmig fra Udvalget.

Christensen havde i Udvalget bestræbt sig for at opnaa en Ordning, hvorefter man ikke beskattede Forbruget mere end absolut nødvendigt, og i saa Henseende kunde den foreslaaede Ordning nok i nogen Grad kaldes tiltalende, naar man huskede paa, at der skulde spares. Som anført i Indstillingens sidste Del kunde der tages Hensyn i visse Tilfælde som f. Eks. for Systuer og hvor Familieforholdene det sidste Aar var blevet forrykket. Man havde saaledes faaet Underretning om, at der i et Pensionat i Fjor kun havde været 3 Pensionærer, medens der nu var 17, og saa-

danne Tilfælde maatte vel nok danne Undtagelse. Det var Talerens Overbevisning, at der kunde spares adskilligt mere, end der blev. For nogle Smaahjems Vedkommende vel nok ikke, men de fleste kunde nok bringe Forbruget ned til 75 %, saaledes at Ordningen ogsaa blev til en Besparelse for dem. Endelig kom det store Gode i Betragtning, at Værkerne ved Foranstaltningen forhaabentlig vilde blive sat i Stand til at kunne vedblive Forsyningen nogenlunde tilfredsstillende en Tid længere end ellers. For en Del velstillede Folk spillede det naturligvis ingen Rolle, om deres Belysning og Gas kostede lidt mere eller mindre, men det maatte haabes, at disse Folk alligevel af Hensyn til Almenvellet vilde indskrænke deres Forbrug det mest mulige. Der havde været Røster fremme om at indføre en lignende Ordning som i København eller paa Frederiksberg, men den nu foreslaaede Ordning var nok saa tiltalende som den københavnske og nemmere at gennemføre end den frederiksborgske, hvor tiltalende det end kunde være at tage Hensyn til Familiernes Størrelse ved Beregningen af Prisen.

Si m o n s e n bemærkede, at det, at Belysningsvæsenet helst ingen Indtægt ønskede af Ordningen, markerede, hvor faretruende Situationen var. Det kunde derfor heller ikke for stærkt indskærpes, at der burde og maatte spares. Taleren henstillede, at Skræddere blev ligestillet med Hensyn til Gaspris med dem, der brugte Gas til Motor. Mangfoldige Kvinder brugte Gas i deres Næringsvej, og de ruttede næppe med Forbruget, saa skulde Prisen nu sættes op, vilde det betyde ikke saa ganske lidt for dem. Saadanne Folk burde der tages Hensyn til og ligeledes til Familier, hvor Gasforbruget i Fjor havde været meget lille, f. Eks. fordi

Manden havde været indkaldt til Sikringsstyrken. Da den omtalte Undtagelsesbestemmelse fandtes i Forslaget, kunde der næppe være noget i Vejen for, at Byraadet gav sin Tilslutning.

M o u s t e n vilde have foretrukket, at Gasprisen blev sat efter Familiemedlemmernes Antal, idet der efter det nu foreslaaede sikkert vilde blive mange Tilfælde, hvor de, der sparede mest, ingen Nedsættelse fik. Belysningsvæsenet havde selv begyndt at vise et godt Eksempel ved at slukke en Del Gadelygter, men der kunde nok gaas lidt videre endnu i den Retning, ogsaa ved at tænde Gadebelysningen lidt senere. I Familier med skole-søgende Børn maatte der ofte spises til Middag ad 3 Gange. Hvis Timerne kunde lægges om, saaledes at der kun skulde spises til Middag en Gang, vilde det sikkert betyde en hel Del. Taleren vilde henstille til Skoleudvalget at overveje dette Spørgsmaal.

M ø l l e r kunde ikke se noget til Hinder for, at der blev taget Hensyn til store Systuer, naar det viste sig, at deres Gasforbrug ikke kunde sættes ned, og naar der iøvrigt var Anledning dertil. Udvalget havde intet imod, at Gadelygterne blev tændt en Time senere end nu. Taleren kunde meget vel tænke sig den Tid komme, da man maatte henstille til Skolevæsenet at indrette sig saaledes, at der ikke blev brugt Lys i Skolerne.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 167—1916). Indstilling fra Skolekommissionen om at søge Undervisningsministeriets Approbation paa **Oprettelse af 2 Lærerembeder ved Marselisborg Skole.** (Se B Side 281).

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 45—1916). Forespørgsel fra Bestyrelsen for Domkirken, om Byraadet paa Kommunens

Vegne vil garantere for et Laan paa 25000 Kr., som Bestyrelsen agter at optage for Kirkens Regning til **Bispetorvets Afgravning.**

Formanden mindede om, at Byraadet for en Tid siden havde bevilget 30000 Kr. til Bispetorvets Afgravning under den Forudsætning, at der paa anden Maade blev skaffet ca. 25000 Kr. Kirkebestyrelsen havde forsøgt at tilvejebringe dette Beløb ad privat Vej, men uden at det var lykkedes. Det syntes ikke, som om Borgerne havde Øje for, hvor meget denne Afgravning var værd. Kirkebestyrelsen havde da med Menighedsraadets enstemmige Anbefaling besluttet at søge Tilladelse hos Kirkeministeriet til at laane 25000 Kr. til Formaalet og med Kommunens Garanti, ligesom i andre Tilfælde, naar Kirker stiftede Laan, og Laanet haabede man at faa af Stiftsmidlerne til billig Rente og med meget lang Amortisationstid. Det vilde imidlertid vare noget, inden Sagen kom tilbage fra Ministeriet, og Andelsselskabet ønskede Sagen fremmet snarest muligt. Derfor ønskede Kirkebestyrelsen nu at erfare, om Byraadet vilde yde sin Garanti, idet Ministeriet saa sikkert vilde give Tilladelse til Laanet. Det kunde siges, at Borgerne, naar Kirken tilskød de 25000 Kr., saa ogsaa kom til at betale den Del af Udgiften, eftersom Menighedsraadene jo kunde bestemme, at saadanne Udgifter skulde lignedes paa alle Sognene, men da den aarlige Udgift til Forrentning og Amortisation kun vilde blive ca. 1250 Kr., vilde Borgerne kun mærke det meget lidt. Iøvrigt stod Domkirken overfor en omfattende Restauration, Taget skulde fornyes, det Indre trængte ogsaa, og Arkitekten ønskede meget at faa Spiret forhøjet. Denne Restauration kunde ikke ske uden et stort Tilskud fra Staten, hvad man dog ogsaa nok kunde

opnaa under Hensyn til Udgiften til Afgravningen. Denne skulde som tidligere fremhævet fortsættes ved den nordre Side, hvilket imidlertid var udelukket, hvis man ikke nu foretog den ved den søndre.

Christensen hævdede, at naar Forudsætningen for Bevillingen af de 30000 Kr. var bristet, maatte selve denne Bevilling tages op til ny Forhandling. Naar Byen skulde betale hele Udgiften, og det blev jo Resultatet, hvis Kirken skulde tilskyde de 25000 Kr., var det ingen Nytte til at gaa Omvejen ad Kirkebestyrelse og Menighedsraad, saa kunde man lige saa godt søge Bevilling af 53000 Kr. Taleren havde ikke skiftet Anskuelse, men mente vedblivende, at Afgravningen ikke var det værd, som den vilde koste, hvorfor han stadig maatte fraraade den.

Møller var ikke enig med Hr. Christensen i, at man lige saa godt kunde bevilge hele Beløbet, bl. a. fordi Kirken kunde laane billigere end Kommunen. De 30000 Kr. var bevilget paa det Vilkaar, at Resten skulde skaffes til Veje paa anden Maade, og den Forudsætning var ganske vist bristet, hvad private Tilskud angik, men Byraadet havde jo ogsaa tænkt paa, at Kirken skaffede Pengene. Skulde Sagen ikke strande, maatte Byraadet garantere for de 25000 Kr., saa Taleren vilde anbefale, at man svarede ja paa Forespørgselen. Det værste var, at Andelsselskabet ikke vilde vente længere end 8—10 Dage, saa man burde vist henhænde til Ministeriet at træffe sin Afgørelse i Løbet af denne Tid.

Formanden havde gjort, hvad der stod i hans Magt for at faa Sagen fremskyndet, og han antog ogsaa, at Ministeriets Svar snart vilde indløbe.

Simonsen vilde helst have disse Penge sparet, fordi han ikke troede, man fik Vederlag i Forhold til Udgiften. En Sænkning paa $1\frac{1}{2}$ Alen vilde ikke betyde meget med Hensyn til Kirkens Fremtræden, heller ikke overfor Andelshuset. Vilde man anvende 30000 Kr. paa Kirken, maatte man langt snarere forhøje Spiret med 20 Alen. Desuden var Forudsætningen for Bevillingen borte, saaledes at det blev Skatteyderne, der kom til at betale det hele, selv om de 25000 Kr. blev tilvejebragt ved et Laan til Kirken.

Samuel sen havde aldrig kunnet indse, at de 30000 Kr. til Bispetorvets Afgravning vilde være vel anvendt, og naar man nu maatte ud med 25000 Kr. til, og det var jo Meningen, maatte man hellere opgive det hele. Arkitekterne havde sikkert forset sig paa denne Sag. Det var i høj Grad mærkeligt, hvor Borgernes Interesser havde forladt Domkirken, efter at det var blevet fastslaaet, at Andelshuset vilde blive bygget.

Mousten gjorde opmærksom paa, at Udgiften vilde blive langt større end 55000 Kr., idet mange Forandringer slet ikke var medregnet i Overslaget. Naar Afgravningen paa den nordre Side blev medregnet, kom man mindst op paa 155000 Kr., saa man var meget langt ude med denne Bevilling.

Formanden hævdede, at Byraadet havde taget Standpunkt angaaende selve Foranstaltningen. Afgravningen var anbefalet af baade Kirkens og Andelshusets Arkitekter og nu tillige af Menighedsraadet, saa det drejede sig kun om et aarligt Beløb paa ca. 1250 Kr., og det vilde selvfølgelig kun mærkes overordentlig lidt, enten kun Sognets eller hele Byens Beboere kom til at betale.

J a k o b J e n s e n vilde, da Formanden talte saa varmt for Sagen, henstille, at man tilsagde Garantien.

Det vedtoges at yde den ommeldte Garanti.

20. (J. Nr. 474—1916). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at skænke **Arveprinsesse Carolines Børneasyl** Grunden ved Siden af Metodisternes Plejehjem i Stedet for den alt skænkede Grund paa Hjørnet af Samsøgade og Hjarnøgade.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 427—1916). Andragende fra Bagermester P. Jensen om en Forandring i **Reglerne for Skarnkassernes Tømning**.

F o r m a n d e n forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, som gik ud paa at blive ved de bestaaende Regler.

S a m u e l s e n oplyste, at Sundhedskommissionen var enig i at fastholde Regulativets Bestemmelser, som Entreprenørerne jo havde tiltraadt, og som Vognene ogsaa var indrettet efter. Hr. P. Jensen syntes at være kommen lidt ud i det blaa med sit Forslag, men maaske han vilde optræde som overordnet Byraadsmedlem.

M o u s t e n bemærkede, at den nuværende Fremgangsmaade ved Kassernes Tømning dog var 6 Gange saa omstændelig som den tidligere, selv om den jo nok kunde kaldes meget god.

Indstillingen vedtoges.

22. (J. Nr. 363—1916). Andragende fra **Aarhus ny Turistforening** om Tilskud.

Fra Kasseudvalget forelaa Indstilling om at bevilge 200 Kr. engang for alle.

Indstillingen vedtoges.

23. Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for:

- a. (J. Nr. 2²⁰⁷—1916). Ejendommen Hjørnet af Møllegade og Louisegade.
- b. (J. Nr. 2²⁰⁸—1916). Immervad Nr. 6—8.
- c. (J. Nr. 2²⁰⁵—1916). Bruunsgade Nr. 24.
Anbefaledes.
24. (J. Nr. 2²⁰⁶—1916). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6** for Asylsvej Nr. 10.
Anbefaledes.
25. (J. Nr. 2²⁰³—1916). Andragende om **Dispensation fra W. C. Regulativet** for Hærtningsfabrikken, Sydhavnen.
Bevilgedes.
-